

γραφο, πατριαρχική απόφαση. Θεσσαλονίκη, Κωνσταντινούπολη, Λήμνος, Χαλκιδική.

N. O i k o n o m i d è s, *Archives de l'Athos. IV. Actes de Dionysiou*, Paris 1968, σ. 161-162 αρ. 30, σ. 164-170 αρ. 32-33, σ. 190 αρ. 41.

### 15β

1468-1469. Διατάγματα του Γάλλου βασιλέα της Κύπρου. Νικοσία (Λευκωσία).

J. Richard, T. Papadopoulos (εκδ.), *Le Livre des Remembrance de la secrète du Royaume de Chypre (1468-1469)*, Nicosie 1983, σ. 4-5 αρ. 3, σ. 7 αρ. 7, σ. 10-11 αρ. 15-17, σ. 25-27 αρ. 46-50, σ. 36 αρ. 72, σ. 41 αρ. 83, σ. 47-48 αρ. 99, σ. 54 αρ. 115, σ. 55-56 αρ. 117, σ. 67-68 αρ. 143.

ΒΑΣΙΛΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΦΥΓΑΛΩΝ ΠΑΡΟΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΤΟΥΣ.

1468, 4 Μαρτίου

«† Πιστοὶ καὶ ἡγαπημένοι μας, μνησθὲν σου καὶ ὀρίζομέν σε, μοναῦτα καὶ τὸν αὐτόν μας ὀρισμὸν περιλάβης, νὰ ποίσης ἕναν διαλαλημὸν καὶ ὀρισμὸν ἀπὲ τὴν μερίαν μας εἰς ὅλα τὰ χωρία καὶ πραστεῖα, μοναστήρια, ἀμπελικές καὶ μονοίκια, ἀποὺ ἔνι εἰς τὴν κοντράδαν τῆς χώρας, τὸ πῶς οἱ τζιβιτᾶνοι καὶ παρατζιβιτᾶνοι τῶν αὐτῶν χωρίων καὶ πραστείων νὰ γυρέφουν ὅπου εὔρουν ἀνθρώπους καὶ γεναῖκες καὶ κοπελλία, ἀποὺ δὲν εἶναι ἀποὺ τοὺς τόπους, ἀποὺ εὗρίσκονται, καὶ δὲν εἶναι ἀγρωνισμένοι πῶς ἔνι ἐλεύτεροι, νὰ τοὺς πιάνουν καὶ νὰ τοὺς δῆνουν ἀξάγκωνα καὶ νὰ σοῦ τοὺς πρεζεντιάσουν καὶ ἐσοὺ νὰ τοὺς πέμπης εἰς τὸν σύγκριτόν μας νὰ τοὺς θωροῦν, ἂν ἔν' πάροικοί μας, νὰ τοὺς παιδεύουν καὶ νὰ τοὺς πέμπουν εἰς τὰ χωρία μας, καὶ, ἂν ἔν' πάροικοι ἄλλους, νὰ τοὺς παιδεύγης ἐσοὺ καὶ νὰ τοὺς παίρνουν οἱ ἀφέντες τους· καὶ ἂν ἴσως καὶ οἱ αὐτοὶ τζιβιτᾶνοι καὶ παρατζιβιτᾶνοι ποίσουν τὸ κατάδικον, θέλουν πλερώννει πένα ὁ πασαγείς, ἀποὺ νὰ φαλιάση, εἰς τὴν τζάμπραν μας δονκᾶτα κε' καὶ κιβέτζιμο· ὁμοίως πᾶσα ἄθρωπος τοιούτης λογῆς καὶ νατούρας ἀποὺ νὰ ᾖ ναι κ' ἔχουν τους ἔσσω τους οὐ ξεύρουν ποῦ ἔνι ἢ φεύγουν καὶ ὁ δὲ νὰ τοὺς ὁμολογοῦν, θέλει πλερώννει πένα ὁ πασαγείς εἰς τὴν τζάμπραν μας δονκᾶτα κε' ἀποῦ νὰ φαλιάση. Καὶ διαβαίνοντα ὀλλίες ἡμέρες θέλομεν πέψει ἕναν ἐμπιστὸν καὶ ἡγαπημένον μας νὰ δῇ καὶ νὰ ξετάση ἂν ἐποῖκαν οἱ ἄνωθεν τζιβιτᾶνοι καὶ παρατζιβιτᾶνοι τὸ τέβερ τους καὶ ἀποὺ βρεθῇ φαλιασμένος θέλει πέφτει εἰς τὴν ἄνωθεν πένα. Οἱ πιστ(οὶ) τζιβιτᾶνοι καὶ παρατζιβιτᾶνοι νὰ πουρσουβιάζουν πάντα εἰς τοιαύτην μανιέραν.

Ἐγράφην τῇ δ' Μαρτίου νξῇ Χριστοῦ».